

Politiets Rettigheder, naar der er Døds, Tumult eller Ufred i offentlige Forsamlinger, har Udvalget Intet at bemærke. Det har kun i Betænkningen fremsat den Formening, at det i Reglen vil være en Politiebedsmand og ikke en underordnet Bestillingsmand, der ved saadanne Leiligheder i Lovens og Kongens Navn opfordrer de Tilstedeværende til at adstilles. Men da Politiets Navn i alle disse Paragrafer er brugt som Kollektiv, uden at det nærmere er betegnet, hvem af Personalet den paagældende Ret indrømmes — og det med ganske god Grund — har Udvalget ikke troet, at der behøvedes at tilføies Noget for dette Tilfælde, idet det jo dog kunde tænkes at være god Konduite ogsaa af en Underordnet i Lovens og Kongens Navn at anmode Folk om at gaae fra hverandre. — Ved § 10, der handler om den Forpligtelse, Enhver har til at komme Politiet til Hjælp, der af en Politiebedsmand opfordres dertil, har Udvalget Intet at bemærke. — Det Samme er Tilfældet med Hensyn til § 11, der forbyder enhver ved Politiet Ansæt at modtage nogen Gave eller Belønning i Anledning af sin Tjeneste uden udtrykkelig Tilladelse dertil af Politidirektøren. — Ved § 12 blev der ved Sagens første Behandling med Føie gjort opmærksom paa, at naar det var paabudet Politiet, at det i sin Færd imod Folk stedsse skal vise Ro, Besindighed og Maabehold, der da burde tilføies „Høflighed.“ Da „Ro“ og „Besindighed“ ere meget nærliggende Begreber — Besindighed forudsætter nødvendigvis Ro — har Udvalget troet, at det var rettest at ubelade „Ro“ og istedetfor at sætte „Høflighed“. — Videre har jeg her ikke at bemærke.

Justitsministeren: Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 8 troer jeg at burde tilraabe det høitærede Thing hellere at lade det blive ved Udkastets Bestemmelser end at gaae ind paa Udvalgets Forslag. Udkastet gaaer ud paa, at enhver ved Politiet Ansæt kan anholde den, som i hans Paasyn har gjort sig skyldig i en Forbrydelse eller umiddelbart efter dens Udøvelse efterføettes som Gjærningsmand eller hvem han med skjellig Grund har mistænkt for at have begaaet eller at staae i Be-

greb med at begaae en saadan; dette Sidste „at staae i Begreb med at begaae“ er det, som jeg erkjender, det altid vil være særdeles tvivlsomt, om det er hensigtsmæssigt at optage, da man derved let kunde synes at gaae for vidt. Men det er i og for sig saa vanskeligt at fastsætte Begyndelsestidspunktet for det egentlig strafbare Forsøg, at det forekommer mig rigtigst at lade Anholdelsen ogsaa kun finde Sted, hvor Noget er mistænkt for at staae i Begreb med at begaae en Forbrydelse; Anholdelsen var saaledes det første Spørgsmaal; Spørgsmaalet om Straf vilde da senere foreligge. Jeg tillod mig at bemærke, at jeg ansaae det for rettest at lade det blive ved Udkastet istedetfor at gaae ind paa det, som Udvalget har foreslaaet skulde træde i Stedet, uagtet dette Forslag angaaende Anholdelse er taget fra den Lov, jeg selv nylig har forelagt, nemlig Nævningeloven. Min Grund dertil er, at man ved at holde sig til Udkastets § 7 vil have en mere almindelig Bestemmelse, der ikke kommer til at gaae ind paa de Enkeltheder, som den § 75 indeholder, der er optagen i det af mig forelagte Udkast til Nævningeloven. Det er nemlig i alt Fald ikke lidet usandsynligt, at Paragraferne i Nævningeloven kunne komme til at undergaae mange Forandringer, og at det navnlig kan blive Tilfældet med den Paragraf, hvorfra jeg har hentet den Bestemmelse, der nu skulde optages. Forudsat at man i Rigsdagen gjør Forandringer i den § 75, der indeholder de tre Nummere, som det høitærede Thing finder her i Endringsforslaget, vilde det kun være lidet heldigt, at der i den Lov, hvormed vi nu bekræftige os, var bleven optaget denne Række af Bestemmelser, medens derimod, hvis man fastholder Regjeringsudkastets § 7, den Bestemmelse, der kommer til at blive staaende i Nævningeloven med Hensyn til Anholdelsen, altid vil afgive en meget bestemt Veiledning med Hensyn til Maaden, hvorpaa man skal forstaae § 7, og man vil altsaa ikke kunne risikere Noget ved at lade den blive staaende, og derimod ikke optage disse Bestemmelser fra Nævningeloven. Jeg skal i Forbindelse hermed henlede Opmærksomheden paa, at netop de Bestemmelser, jeg har optaget i Nævningeloven, ville, idet de ere mere detaillerede, komme til